

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH					
Zbor/dátum	2	9	16	23	30
Trnava	A. Lacika	F. Varga	K. Badinský	A. Muráň	F. Varga
Sereď	Jar. Kaba	K. Badinský	L. Juriga	F. Varga	M. Moskaľ
Piešťany	K. Badinský	S. Bielik	F. Varga	S. Ondrušek	K. Badinský

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Pondelok Trnava, študijná skupina - kniha Genezis	Kapitulská 23	18:30 hod.
Utorok Sereď, študijná skupina - Evanjeliá	virtuálne	19:00 hod.
Streda Trnava, študijná skupina - Evanjeliá	virtuálne	19:00 hod.
Štvrtok Stretnutie učiteľov sobotnej školy	virtuálne	20:30 hod.
Piatok Piešťany, študijná skupina - Evanjeliá	virtuálne	19:00 hod.
Sobota: Sobotná škola		09:00 hod.
Kázanie z Božieho slova (+ on-line/ trnava.casd.sk/youtube kanál)		10:45 hod.
Popoludňajšia pobožnosť		

NARODENINY:

Nech sa radujú všetci, čo sa k tebe utiekajú, a nech naveky plesajú! Ochráňuj ich a nech jasajú v tebe tí, čo milujú tvoje meno. Ty, Hospodin, žehnáš spravodlivého. Chrániš ho priazňou ako štítom. (Žalm 5,12.13)

Trnava	Sereď	Piešťany
16. Stanislav Dananai	18. Jana Jurigová	19. Erika Hnilková
27. Marta Miklášová	22. Edita Jurigová	26. Mário Durec
27. Zlatka Šimúnková		29. Mário Kern

Myšlienky o živote:

„Zobráci a chorí sú nato, aby nám ukázali, že je možné uniesť osud oveľa ťažší. Aby sme videli, ako veľa sme dostali.“ (A. Srholec)

„Život je dosť dlhý, keď vieš, ako ho prežiť. Život meriame skutkami a nie časom.“ (Seneca)

„Nerozprávajte všetkým okolo seba, že vám svet dlhuje lepší život. Svet vám nič nedlhuje. Bol tu totiž skôr ako vy.“ (Robert Jones Burdette)

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

OKTÓBER 2021

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

„Boh všetko riadi.“

Tretia kapitola z knihy: Lži o Bohu, ktorým sme uverili.

Sedel som vo vestibule hotela v Orlande na Floride a zhováral som sa so svojou priateľkou z Nemecka. Jej mladý priateľ, športovec patriaci k svetovej špičke, ochrnil po nevydarenom akrobatickom kúsku pred televíznou kamerou. Moja priateľka bola celá bez seba. Utréla si uplakané oči a povedala: „Nechce sa mi veriť, že by toto bolo súčasťou Božieho plánu.“

Ani mne. Naozaj veríme tomu, že vzdávame Bohu úctu, ak mu pripisujeme autorstvo všetkých zmätkov v mene jeho zvrchovanosti a všemohúcnosti? Niektorí nábožensky založení ľudia, a veľmi často k nim patria aj kresťania, vyznávajú krutý determinizmus a osudové riadenie života človeka. Čo má prísť, príde. Stalo sa. A keďže všetko riadi Boh, musí to byť súčasť jeho plánu.

Medzi Bohom, ktorý je majiteľom stvorenia aj so všetkou deštrukciou, ktorú sme spôsobili, a medzi tým, ktorý je autorom samotného zla, existuje neprekonateľná priepasť. (Spojiť tieto dve stránky môže len naša zatemnená predstavivosť.) Prvému sa môžete naučiť dôverovať; o tom druhom je lepšie pomlčať.

Musíme si priznať, že my ľudia sme riadiace monštrá, chceme mať pod kontrolou každého a všetko okolo seba, aby sa nestalo nič z toho, čo nám naháňa strach. Podvedome vieme, že mať veci plne pod kontrolou je nemožné, že jediná pomýlená bunka alebo rozhodnutie iného človeka môžu v okamihu zmeniť smer nášho života, ale stále bojujeme o to, aby sme mali všetko pod palcom. A keď sa nám to nedarí, chceme, aby túto úlohu plnil Boh.

Ako často sme počuli dobre mienené slová: „Bola to Božia vôľa.“ Skutočne? Nemôže to byť tak, že niektoré veci, ktoré sa dejú, sú

jednoducho zlé? Pre mnohé udalosti, či už sme sa na nich podieľali sami alebo sa nám jednoducho stali, neexistuje zdôvodnenie. Sú zlé! Zlé, zlé, zlé, zlé, zlé!

Áno, Boh má takú tvorivú schopnosť, že dokáže použiť aj zlo, ktoré páchame, ale ani toto neospravedľňuje to, čo je zlé. Nič, ani spása celého vesmíru nemôže ospravedlniť hrozné mučiace zariadenie, akým je „kríž“. To, že sa Boh podrobil našej temnote a potom premenil tento temný nástroj na ikonku a pamätník milosti, hovorí veľa o povahe Boha, ale nie je to ospravedlnenie zla.

Má Boh nádherný plán pre náš život? Sedí Boh pri nejakom kozmickom pracovnom stole, kde kreslí svoju dokonalú vôľu pre mňa a pre teba, dokonalý plán, vyžadujúci našu dokonalú reakciu? A musí Boh potom reagovať na naše hlúpe rozhodnutia, hluchotu alebo slepotu, alebo neschopnosť, ktorá sa prejavuje neustálym narušovaním tejto dokonalosti? Ale čo ak je to skôr o Bohu, ktorý má vo väčšej úcte vás než nejaký „plán“?

Čo ak neexistuje žiaden „plán“ pre váš život, ale skôr vzťah, v ktorom nás Boh jednoducho pozýva k spolupráci, rešpektujúc naše rozhodnutia?

A čo ak tento Boh, ktorý je Láska, nebude nikdy spokojný, až kým v nás nebude miesto pre nič iné, iba pre lásku?

Jedného dňa som pracoval na projekte so svojím štvorročným vnukom, aj keď projekt je trochu nadnesený pojem. Snažili sme sa poskladať policu na knihy - takú, čo kúpate v škatuli, a snažíte sa rozlúštiť návod, z ktorého máte pocit, že ho písal niekto, kto nepozná váš jazyk. Zložili sme takmer polovicu, keď som zistil, že tretinu budem musieť rozobrať a začať odznova. Môj vnuk bol trpezlivý a nápomocný počas celého procesu, ale keď zdvihol hlavu a zbadal výraz na mojej tvári, pochopil, že niečo sa stalo.

„Hej, dedko, si v poriadku?“ opýtal sa. „Áno, som, ale...“ A pokračoval som vo vyšetrovaní, prečo musím teraz rozobrať naše umelecké dielo. „Som...“ zaváhal som, hľadajúc to správne slovo. „Som...“ „Namosúrený?“ doplnil vážne a súciteľne.

Hlasno som sa zasmial. „Vďaka. Presne toto slovo som hľadal, namosúrený. Ako je možné, že štvorročné dieťa vôbec pozná toto slovo a vie, kedy ho použiť? Ak sa tieto emócie objavili na mojej tvári už po

takom drobnom neúspechu - malej pripomienke toho, že nemám kontrolu nad svetom, Boh by potom asi musel žiť v stave neustáleho podráždenia.

Martin Schleske, môj priateľ z Nemecka, výrobca huslí svetoznámej značky, to vyjadril nasledovne: „Písmo nám ukazuje, že Boh má srdce umelca, nie prísneho konštruktéra. Ak by bol svet dielom kozmického inžiniera, bol by v rozpore stálej nespokojnosti. Všetci by sme museli znášať neustále sekírovanie zaťatého dizajnéra, ktorého plány nevychádzajú podľa jeho očakávania, nedejú sa tak, ako pôvodne zamýšľal. Realita by sa nikdy nevyrovnala jeho dokonalým stavebným plánom. Skutočný Tvorca však vie, že nie je len tým, kto stvára, ale aj schvaľuje a povoľuje. Múdrosť necháva veci rásť a rozvíjať sa.“

Božia zvrchovanosť nie je deterministické riadenie. Ako teda Boh vládne? Tak, že je tým kým je - láskou a vzťahom.

Moja manželka a ja sme boli pánmi nášho domu, ale keď sa narodilo naše prvé dieťa, mohli sme sa so svojou zvrchovanosťou rozlúčiť. Ak tu niekto rozkazoval, bolo to toto malé stvorenie. Diktovalo nám všetko – kedy budeme spať, kedy sa zobúdzajú, aké bude naše duševné rozpoloženie, ako často môžeme navštíviť našich priateľov.

Trojkilový človečik zredukoval dospelého chlapa na „bábovku“ ochotnú vzdať sa zvyčajných potešení ktoré boli dovtedy úplne samozrejmé, napríklad spánku. Aby mu mohol poslúžiť. Išli sme sa z toho zblázniť a zažili sme neuveriteľne náročné chvíle, ale veľmi sa nám to páčilo; dost' na to, že sme do toho išli ešte päťkrát. Láska a vzťah vyhrávajú nad riadením a kontrolou. Vynútená láska nie je láska.

Neverím, že slovo v zmysle deterministickej sily, je súčasťou Božieho slovníka. Vymysleli sme si túto predstavu, aby sme naplnili svoju potrebu dominancie a udržali si mýtus o svojich istotách. Vo vzťahu medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým nie je ani náznak riadenia. Keď sa Boh rozhodol stvoriť ľudí - vyššie bytie, ktoré mu môže povedať „nie“, stvoril nás vo vnútri tej istej lásky a vzťahu, ktoré existovali od večnosti.

Kontrola nemá pôvod v Bohu, ale podriadenie áno. Dominancia tiež nepochádza od Boha, ale láska zameraná na iných, láska, ktorá sa dokáže darovať, áno. Rovnako, ako rozhodnutia našich detí ovplyvňujú náš vzťah s nimi, aj naše rozhodnutia majú dopad na náš vzťah s Bohom. Boh sa radšej podriaďuje ako riadi, vstupuje do nášho narušeného vzťahu, aby sme sa mohli podieľať na tvorení života, dokonca aj tvárou tvár smrti.

Wm. Paul Young